

Богљикаво Пресе

Уредиштво и администрација
Београд, Добрачина 30/II
Примеран 4.— динара

Претплату прима «Пресе» за
продају новина и часописа
Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.—
дин., полугодишње 96.— дин.,
годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 10 ЈУНА 1944

БРОЈ 133 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЧЕРЧИЛ И ИНВАЗИЈА

ДЕЛФИ

ДЕЛФИСКА ПРОРОЧИЦА: Кад будеш прешао канал, срушићеш једно велико царство — британско!..

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

КОРИСТ ОД ИНВАЗИЈЕ

ЈУЖНИ ФРОНТ

Давно, дуго очекивана инвазија најзад је ту. Годинама већ плашили су нас. Те данас ће, те сутра ће. Те ово је била само проба, те сад се обучавају народите трупе, и ваздан тако разних прича. Стаљин је притерао 'Англоамериканце у хорсокак. Више изговора није било. Морало се најзад кренути на опасни скок на континент. Само што су Англо-американци и овога пута показали се достојним своје славне традиције. У прве редове баацили су Французе, Пољаке, Грке, Хо-

ланђане и разне друге емигранте, који треба да положе своје животе за ствар савезника. Тако се надају савезници да ће једним ударем убити две муве: Изгинуће емигранти, па тако неће имати више да кубуре са разним њиховим владама, и друго у случају неког успеха, била би уштеђен драгоцен англо-саксонска крв. Али по свима изгледима, иако су савезници дуго рачунали, овога пута ће се преварити у рачуну.

БОЈЕ СЕ ДА НЕ ПРЕНАГЛЕ

У Москви постоји обичај да чим се деси нешто што ће властодршцима у Кремљу годити, пуцају салве из триста топова. Код отварања инвазије топови су заћутали. Англо-саксонски дописници у Москви похитали су одмах у совјетски биро за информације и запитали зашто не грувају салве у част отварања толико захтеване инвазије.

Тамо им је одговорено:
— Чека се на то да видимо колико ћете се дуго одржати.

ИДЕАЛНО ПОШТЕЊЕ

Сретну се два пријатеља:
— Је ли, друже, јеси ли читао о оном пожару који је синоћ у пропастно један цео квартал.
— Богами не, ја не читам новине већ петнајест дана...

— Е, а зашто?...
— Нишао сам један златан сат, па се бојим да ћу у новинама прочитати оглас особе, која га је изгубила... А ти знаш, како сам ја поштен, па бих морао да га вратим...

Ми смо се већ са понеки салвама угрували.

РУЗВЕЛТ ИДЕ У ВЛАДИКЕ

Разговарају два Београђанина:
— Јеси ли чуо, Ђоко, Рузвелт иде у владике...

— Ене де, откуд ти то сад паде на памет!

— Па зар ниси чуо да је радио Лондон јавно, да је непосредно пред инвазију Рузвелт упутно молитву Богу за успех ове своје пуштовине.

— Па откуд то да он упућује молитву, код толиких попова!

— Зато што нема поверења у своје полове, а друго показало се до сада као тако сјајан стратег, да ћему изгледа код инвазије помоћи само молитва.

ЗНА ИЗ ИСНУСТВА

Сичић: Тата, зашто се земља окреће?
Отац (не схватајући питање): Да ниси ти, клипане, потегаво из моје флаше.

Љубитељи старина

Да би спречила разарање стародревног светог града, Рима, немачка војска га је напустила без борбе. Улицама римским иду два америчка војника Јонатан и Аврам, разгледају старе споменике и разговарају:

— Баш су чудни ови Немци. Умеју да се боре, али гешефте не знају да праве, рећи ће тек Аврам. Оставили толико благо нетакнуто. Замисли кад се ја враћам кући на отсуство. Па ја ћу пренети цео Колосеум.

— Али Авраме, прекида Јонатан, па знаш да је нама војницима забрањена крађа?!
— Да, ја и не мислим да крадем, већ онако за „успомену“, а уз то ја сам познати љубитељ старина.

УПОРЕЂЕЊЕ

— Како је то с тим вашим чиновима? питао неко каплар. — Ја се, брате, у то не разумем.

— Чекај да ти објасним — вели каплар. — Каплар, то ти је као на прилику у цивилу срески начелник. Поднаредник, ...е то ти је, друже мој, као у цивилу, да речеш, окружни начелник. А наредник... наредник... Е, видиш, тога ти у цивилу никако нема.

ЊИХОВА ЛУТНА

— Погледај, Антони, овако се игра лутнама.

МРГУДОВ ЗУБ

Мргуд је био велики као гора, румен као ружа, и здрав као дрен. Никада болестан, једино га је једном заболоо зуб. Како болови не престајаху, он оде ковачу и замоли га:

— Мићуне, приђи ми, па ми извади зуб!

Мићун веза Мргудов зуб једном опутом, а опуту за клин и мигну на шегрта. Шегрт се полако привуче Мргуду и једним шилом га изненада убоде. Мргуд се трже уплашен и, док се зуб већ љуљао на опуту, узвикну задовољно:

— Вала, чоче, нијесам знава да му је нерв тако дубок!

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

Лала дошао у госте, на славу, и после добре вечере потегаво мало вина. После поноћи када је весеље достигло врхунац, Лала наједном устаде и поче да се опрашта. Домаћини и гости у глас почеше да протестују:

— Не може, брате, сад да идеш кад је највеселије! Не криви нам расположење, него седи!

— Та нећу ја још ни, процеди Лала, него сам само 'тео да вам кажем: „Лаку ноћ“, док вас још све познајем, јер ћу се свим надерати.

— Ух, Черчиле, ала си ми сервирао тврдо печење!

У ЗЕМЉИ ДЕМОКРАТИЈЕ

— У'помоћ, у помоћ, викао је неки човек борећи се са таласима Темзе.

Мистер Смит дотрча до обале и виде неког човека како се дави.

— Ко сте ви? — довикну му он, уместо да чамцем притекне у помоћ дављенику.

— Зовем се Милер. Спасите ме, спасите ме!

Али Смит још није било доволно:

— А где сте запослени? питао је даље.

— Код фирме Барух и компанија, довикну му Милер сав очајан. Та, спасите ме, забога!

Међутим, Смит мирне душе оде фирми Барух и компанија.

— Сада је Милерово место слободно, да ли бих ја могао да преузем његову дужност?

— Жао нам је, доцкан сте стигли!

НЕ МОГУ СЕ ОДУЧИТИ

У својој политици према Индији Енглезима је увек био први и најглавнији циљ — убити што више Индуса. Али Енглеској ништа није сметало да мобилише силом Индусе који су имали част да гину за Империју, која је индуски народ толико задужила.

Ових дана енглески авиони бомбардовали су заробљенички логор у Епиналу — и побили на хиљаде заробљених Индуса.

Када су упитали једног пилота из једног обореног енглеског авиона због чега су тукли логор у коме се налазе њихови заробљени војници, Енглез је одговорио:

— Па, знате, код нас је туђи Индусе тако омиљен спорт, да нам је тешко да се одучимо.

гли! одговорише му. Примљен је већ онај који је Милера гурнуо у воду.

ОНИ ПОЗНАЈУ ЕВРОПУ

Приликом отварања инвазије англо-амерички пилоти бацали су из авиона лутке које су представљале падобранце. Те лутке биле су напуњене експлозивом, тако, да експлодирају чим им се приближе европски војници да би их заробили.

Чудно је како Американци нису до сада у рату са немачким војницима ништа научили. Изгледа да да они сматрају Европљане за неко афричко племе, које могу заварати разним јевтиним триковима. Ако то верују, наздравље им. Само можда они бацају те лутке да би охрабрили сопствене војнике, који би имали да јурну у борбу кад виде толику масу падобранца, који су се тобоже спустили у позадину и освојили одређене положаје.

ОСВЕТИЋЕ МУ СЕ

— Сећаш ли се како си ме у школи увек тужакао!

Власник и издавач: «Просветна заједница» в. д. Добрачина бр. 30/II.

Штампа: Штампарија «Луча», Кр. Наталије бр. 100. Тел.: 21-772.

У ЈЕКУ ЗЕМАЉСКИХ РАДОВА

— Друже Маршале, по вашем налогу у новоосвојеној територији завршили смо предвиђене земаљске радове.

ЧУДНИ СМО МИ ЉУДИ

Поред све муке, мора човек да се насмеје кад види, шта све поједини људи, а нарочито жене носе приликом евакуисања из Београда за време узбуне. Прост као да многима неки центар у мозгу престане да функционише, па инстинктивно узму шта им прво дође до руку: ако је то канта за ђубре, упртиће је и носећи стењући под теретом и пази да се не проспе ни грам садржине; други ће понети чак с мекињама, трећи пакет старих новина и тако даље. А сваки од њих ће оставити код куће накит, наполеондоре и дукате које су деца добила приликом крштења и креветске чаршаве, које могу да се у селу замене у свако доба за новац или намирнице.

Један старији господин носи шафол с лимуновим стаблом. Стабло је преломљено на средини и он га једном руком држава. Најзад, кад му је то досадило, скинуо је кравату, киш и дебео златан ланац са часовника, све то изнастављао, па везао стабло на преломљеном месту.

Жене су нарочито смешне. Једна по чијем би се изговору и пренемагању рекло да је Босанка или Херцеговка донела је десетог километра ван Београда три огромне бале, али »даље не мере па Бог«. Ипак, она не оставља своје добро, него понесе једну балу три корака, затим се

ћас вас казнити што не помажете крштеној души у невољи. Тако она везе, а ја продужем даље и од све муке се смејем.

Она тамо бака је много спретнија, али је такође смешна. У једно велико буре натрпала је ваљда пола куће, па котрља. На једној низбрдици буре се измаче далеко испред ње, поклопац му испаде, и по друму почеше да испадају из њега најразноврсније ствари: метла, кућни број, раскодована гувернала од бицикла, неке крпе, празан кавез, земљани лонац, који се одмах разби и маса других предмета.

Чика-Тоша, пензионер, одмиче друмом. Он носи велико разбијено огледало. Парчићи огледала падају уснут, а он их купи и ставља у џепове. Заиста смешно! Смеју се сви, не само ја. Али, зашто се сад смеје свет, кад нема ничег смешног. Гле! Сви блени у мене. Хм! Ја... Пази богати! Ја у брзини нисам ни приметио шта сам понео: На главу сам ставио коританца од цинк-плекса, огрнуо се жениним кућним огртачем с јапанским шарамма, о врат сам окочио леву фудбалску ципелу свога сина, а испод огртача вириле су ми црвене панталоне од пижама.

НАЈСИГУРНИЈЕ

- Послао сам жену у војни објекат да се породи...
- Где си је послао!
- Па у породилиште!

У ДУХУ ВРЕМЕНА

- Шта сте по занимању, господине!
- Од 16 априла тркач на дугим стазамма.

Савремени дијалог

- Драга, куда ћемо вечерас!
- Ја мислим — у склониште.

Физички закон

Центрифугална сила је сила која одбија тела од центра — објашњава професор физике. Петровићу, наведи ми један пример.

— Опасност од бомбардовања.

НАШИ НОВИ НАДИМЦИ

У вези са узбунама и бомбардовањем у нашем комшилuku дошло је до важних промена у надимцима.

Тако нашега газду и комшиницу Дару зову »Вештачка магла«, зато што се вешто крију испред наших очију. Они су и у подруму увек заједно, али се камуфлирају.

Мене зову »Бензински резервоар« зато што могу много да попијем.

Госпођицу Мицу зову »Противавионски топ« зато што пуца на високо.

Вера је названа »Енглеско стило« због тога што експлодира чим се пипне.

Г. Мита, директор банке, прозван је »Амерички пилот« зато што има меко срце.

Ружицу зову »Извиђач« зато што непрестано излази из склоништа за време узбуне и стоји на капији. Ако наиђе какав згодан младић од двадесет до четрдесет година, она га упозорава да још није прошла опасност и позива га у подрум.

Жику зовемо »Харисон«, јер много лаже.

Моју ћеркицу од четрнаест месеци зову »Гас«.

Моју ташту зову »Сирена« зато што стално пишти и виче да ћемо остати без намирница и без ствари.

ЗАСЛУЖЕН ОРДЕН

Јаки пријатељи

- Немам новаца, а и не знам како да дођем до њега.
- Хвала Богу!
- Како »хвала Богу«?
- Па лепо, бојао сам се да ћеш да тражиш од међе.

Из срећних времена

- Један шатровац улази у касацину:
- Молим, дајте ми кило говеђине.
- Касацин измери месо и даде му. Шатровац упита:
- Имате ли добре ноге?
- Како да не.
- Е, онда трчите за парамма.

- Џек, како си добро то високо одликовање!
- Дарлинг, због тога што смо разрушили »Пашино брдо«.
- А шта је то!
- Најважнији војни објекат на свету.

ЈАНАЋКО И РАДНО ВРЕМЕ

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

ја волим да се кладим. Ето плвог јуна казе Ми јевта Хаузмајстол, јовице, Данас цемо имати гостију. Ја казем нецемо. Ајде да се кладимо, пледлози он, а Ја једва доцеко. Тако ја њему дигнем пет иљадалки. Он ме после глди, бле, сунце ти Деције, како си знао да неце доци. Па плоста ствал, одговолех му ја, плвога они никада не долазе, јел пли мају плате, па иду у кантину да се цасте сто су нас плецизно млатили.

Али богами за Духове сам их и ја цекао, али ме изладисе. Вец сам био уде сио ста цу да ладим. Знате заљубио сам се у једну девојцицу, пуска је, само сто Неце да ме гледа. Ја сам само цекао да засвила силена, па да се понудим да Јој понесем све куфеле, онда би лако пало познанство и Оно длуго, али ето изви сио сам, само ста цемо, не мола цовек увек да успе. Ето и мој теца мика, нецете веловати, али истина је: Послао зену на пољану, а он казе не може да иде, има много посла. Кад се тетка Лела влатила, има ста видети: теца мика се заклучао, па неце да је пусти унутла, а она цекала, цекала, и доцекала. мика најзад отволио, мисли цовек да је онај његов гологан отисао, али она хоп па на влата, и има ста видети, мика лаздљен и за јапулен, ствали исплетулане, комсија јоца завалио се ласкомоцен у једну фотелу, а полед њега две смизле седе и пусе. Онда је настало бомбалдовање, или несто јос голе, смак света. Сада теца мика носи завијену главу, и када га питају, казе био сам затлпан, а мени је дао стотку да цутим.

вас Јовица

Лекарски савет

- Како да се сачувам од инфекције водом?
- Воду треба скувати, па оставити да се охлади.
- Па онда?
- Онда пити пиво.

- Да ли је ту студент г. Јова!
- А шта вам треба!
- Па ја сам му сестра!
- Чудно, а ја сам му мајка!

ШТА ГА ПРИВЛАЧИ?

— Шта си се заблеуо! То су најобичнији кокосови браси...

ТЕТКА РОЖКА одговара

Живки Васић. Жалиш се да ти пребацују мондени да се правиш важна што крчиш рушевине и помажеш рањеницима. Стварно, ни мало ниси модерна девојка, неверујем ни да знаш да играш покер, а о брицу и да не говоримо. Ниси фора.

Радици. Имаш право. Остави Јову, тако је досадан са својим поврћем. Тамо на пољани, много је лепше. Пуно лафова, и играња фоте и пинг-понга на мртво. Фора си.

Јуци. Питаш ме како ћеш најбрже излечити пликове на табанима. Најбољи је лек: не пешачити. А пошто већ немаш три чисте, ти, чим зора заруди, пут под ноге. А кад засвира и онако ћеш заборавити на пликове.

Ружи. Откако си одмаглила досадише ми питањима, кад ће Ружица да пева. Питала сам их откуда толико интересовање. Рекли су ми да би знали када треба да затворе радио.

Нади. Заиста си у малеру. Ти се толико спремала за трке. Дружина те опремила парам, и научила новим штосовима — и имала би лова да пљушти. Шта ћеш, у животу све друкче бива, него што цовек снови.

Вери. Стално си причала, док си била девојка, кад се удам, провешћу медени месец у Ници, на Ривијери. А оно — ето те сада у Миријевском потоку. Могу мислити како ти је.

ИНВАЛИД ПО ПОТРЕБИ

Дошао један Лала на преглед у војни округ. Смислио још код куће како ће да изврда војску. Чим је изашао голишав пред комисију, почео да запомаже: — Аман, славна господо, је нисам за војску. Молићу лепо, и мам валишну руку...

Доктор видео с ким има посла, па зовну Лалу да приђе ближе.

— Како ти је рука била пре? Лала заборавио да је згрчио прсте и да не сме да отвара шаку, одједном рашири прсте и вели:

— Овако, молићу... Комисија да се искида од смећа, а Лала доби пун рок...

НАВИКАО СЕ

— Шта се чудиш! Једном сам се пре 15 година нашалио и рекао жени да јој помогнем, и ево видиш сад!

ЦИГАНИН И ПАРКЕТ

На једном грофовском имању преко живело је неколико циганских породица, и кад умре стари гроф, цигани се договоре да оду да се поклоне новом господару. Цигански кнез покупи делегате и научи их како да се држе и шта ће да му кажу: — Ја ћу д'ућем први и да кажем:

— Бог те поживео, светли грофе. Онда ће Арса да каже:

— И светлу госпоњу грофицу. мика ће да каже:

— И младог господара. А ти ћеш, Пајо, да кажеш:

— И целу грофовску фамилију.

Одоше Цигани, али кад су улазили у дворану у којој су их чекали гроф, грофица и цела породица, стари Циганин се оклизне на паркет, тресне колико је дуг и викне љутито:

— Нек' ђаво носи овај господски патос!

Арса мислећи да је кнез изговорио поздрав, прихвати:

— И светлу госпоњу грофицу!

— мика додаде: — И младога господара грофа. А Паја заврши:

— И целу грофовску фамилију!

САМООБМАНА

— Ето, тако имам утисак као да ми је муж код куће...

ОЧИШЋЕНИ ИЗЛОГ

— Очистите стакло на излогу моје радње, рече г. Јовановић једном раднику. Платићу вам кад се вратим.

Када се врати, похвали радника.

— Одлично, ниједно зрно прашине, ниједне огреботине. — Ево ваш бакшиш.

— Радујем се што сте задовољни, одговори радник.

— Врло сам задовољан, рече г. Јовановић. Изгледа као да нема стакла на прозору.

— Па и нема више. Упао сам с мердевинама у излог, одговори радник и умаче.

МЕЂУ ПРИЈАТЕЉИЦАМА

— Чујем да си примила у службу моју бившу куварицу?

— Тачно, али не бој се ништа. Не верујем јој ни десети део онога што је о теби напричала!

✱

ЧУДНОВАТО

— Извините, господине учитељу, али хтео бих да Вас запитам како напредује мој мали у школи?

— Дете је добро, али много лаже.

— Чудновато, јер моја жена то никад не чини пред малим — а ја сам опет врло ретко код куће.

✱

У ХОТЕЛУ

Собарица: Господине, кад желите да вас пробудим?

Гост (пошто ју је добро осмотрио) насмеши се и одговори:

— Драга, кад сви буду заспали.

СЛАВНО ПОРЕКЛО

Један чувени банкар, који је стално истицао своје аристократско порекло, дозво једног дана сопственика најбољег обавештајног бироа и стави му у задатак да у року од пола године пронађе и утврди листу његових предака. Пре одређеног рока сопственик бироа јави се банкарку и стави на сто читав досије.

— Сјајно узвикну задовољан банкар. Вама заиста треба поверити овакав посао!.. колико вам дугујем за ову услугу?

— Тридесет хиљада динара, одговори обавештајац.

— Тридесет хиљада?... узвикну изненађено банкар. За овај рад?..

— Не, него за ћутање, заврши сопственик бироа.